

Comori în vase de lut

2 Corinteni 4.7-12

David R. Reid

© SoundWords, Online începând de la: 24.09.2018, Actualizat: 24.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: 2 Corinteni 4.7-12

2 Corinteni 4.7-12: Dar comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nespuse de măreață să fie de la Dumnezeu, și nu de la noi. Suntem întristați în toate felurile, dar nu la strâmtorare; nevăzând nici o ieșire, dar calea nu ne este cu totul închisă; persecutați, dar nu părăsiți; trântiți jos, dar nu distruși. Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să fie arătată în trupul nostru. Căci noi, care trăim, totdeauna suntem dați la moarte din pricina lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor. Astfel că în noi lucrează moartea, iar în voi viața.

În acest an vor fi schimbări în viața noastră. Aceasta nu este o prorocie banală a unui fursec chinezesc prezicător al viitorului, ci pur și simplu așa este în viață. Nimic în viața aceasta nu rămâne cum a fost. Noi toți ne vom schimba în acest an într-un anumit sens. Întrebarea decisivă este, dacă noi ca creștini vom crește.

2 Corinteni 4.7-12 ne spune unele lucruri importante despre creșterea creștină. Ce se spune acolo este atât încurajator cât și neliniștitor. Ce încurajator este să știi că puterea pentru creștere în viața creștină nu ia naștere prin noi înșine, ci ea vine de la Dumnezeu (versetul 7). Și această putere este cu adevărat prezentă în fiecare creștin, chiar dacă ea este pusă în astfel de recipiente, așa cum ești tu și cum sunt eu. Totodată acest loc este neliniștitor, deoarece el este o lovitură împotriva mândriei noastre, care nu vrea să recunoască că noi nu suntem nimic altceva decât numai vase *de lut!* Și nu numai aceasta, ci pare să fie așa, că Dumnezeu permite intenționat ca aceste vase să fie lovite (versetele 8-9) și să se spargă (versetele 10-11). Te întrebi, dacă aceasta este creștere creștină. Da!, este. Vrem să privim mai îndeaproape acest loc din Scriptură.

Tema acestor versete este contrastul extrem dintre mesajul Evangheliei (vezi versetul 6) și mesagerul Evangheliei. Mesajul copleșitor și unic al Evangheliei în Hristos Isus este dus mai departe de mesageri slabi și fragili. Punctul principal este acela, că Dumnezeu a hotărât intenționat așa, pentru ca să nu fie nici un fel de neînțelegeri cu privire la sursa acestei mari puteri transformatoare de viață a Evangheliei Domnului Isus Hristos. Acest aspect este ilustrat în versetul 7 prin contrastul dintre o comoară și un vas de lut.

În timpul, în care a fost scrisă această epistolă, existau în această parte a pământului foarte multe vase de lut. Ele au fost folosite de exemplu ca recipiente pentru apă și hrană. Uneori ele erau folosite și pentru păstrarea obiectelor de valoare, cum ar fi de exemplu banii, bijuteriile sau chiar pergamentele (sulurile scrise de la Marea Moartă au fost găsite în astfel de urcioare de lut). Lămpile obișnuite din timpul acela erau de asemenea din vase de lut. Ele erau urcioare de lut ieftine sau vase umplute cu ulei de măsline și un fitil plutitor. Toate aceste vase de lut puteau fi procurate tot așa de ușor, precum se și spărgeau. Cioburi ale unor astfel de vase se găsesc și astăzi în ruinele din antichitate.

Contrastul dintre purtătorul și conținutul mesajului creștin este foarte bine ilustrat în felul acesta. Mesajul Evangheliei este deosebit de valoros, ca o comoară, o bijuterie sau ca lumina, dar este păstrat intenționat în „vase de lut” omenești uzuale și care arată obișnuit. Și „vasele

de lut” nu sunt supraoameni! Ei au nasuri și eczeme care curg. Ei răcesc și suferă de lipsă de memorie. Unii au ideea, că un creștin, care crește, trebuie în fiecare zi să aibă succes mai mult decât majoritatea. Aceasta nu este nicidecum așa. Cu toate că puterea Evangheliei este supranaturală, totuși vestitorii ei (deci tu și eu) intenționat nu sunt supraoameni.

În versetele 8 și 9, apostolul Pavel, scriitorul acestei epistole, arată că creștinul este nu numai un vas obișnuit, ci este chiar un vas care se sparge ușor. El amintește întâmplări din viața lui proprie, care pentru un om normal erau situații imposibile. Ieșirile din stările grele, de care el a avut parte, au avut loc foarte clar prin puterea lui Dumnezeu și nu prin iscusința omului. În aceste două versete se folosesc patru perechi de afirmații, pentru ca să descrie pe de o parte sfărâmarea vaselor de lut și pe de altă parte eliberarea minunată prin puterea lui Dumnezeu: „întristați în toate felurile”, „neavând nici o ieșire”, „persecutați” și „trântiți jos” se referă toate la „sfărâmarea” de care are parte un mesager al Evangheliei. Ți se potrivește una din aceste expresii? Cum a fost în timpul când te-ai simțit deprimat și ai fost dezamăgit și nu știai cum va fi în continuare („la strâmtorare, nevăzând nici o ieșire”)? Cum a fost, când ai vrut să duci Evanghelia la cineva și ai recoltat numai batjocură („persecutat”, „trântit jos”)?

„Dar nu la strâmtoare”, „dar calea nu cu totul închisă”, „dar nu părăsit” și „dar nu distruși” se referă toate la eliberarea pe care o poate da Dumnezeu în situațiile „imposibile”. Noi toți ne putem aminti de situații în care Dumnezeu a intervenit și a salvat situația. Îți amintești cum Dumnezeu la timpul potrivit „întâmplător” te-a făcut atent asupra unui verset biblic? A fost o situație grea în viața ta, în care în mod deosebit ai devenit conștient de prezența lui Hristos? Nu au fost situații în care toate mijloacele naturale au eșuat și spre uimirea ta ai văzut cum puterea lui Dumnezeu era la lucru într-un mod incredibil? Dumnezeu permite intenționat ca vasele de lut să fie lovite, așa că El poate să desfășoare puterea Sa supranaturală în astfel de situații.

În versetele 10 și 11 este accentuată în continuare intenția lui Dumnezeu. Loviturile, cărora este expus un creștin, fac ca vasele de lut să se spargă, așa că devin vizibile comorile ascunse în ele. Cu toate că frica de împrejurări, vrăjmășia oamenilor și atacurile lui satan sunt lovituri de moarte pentru vasele de lut omenești, naturale, urmarea acestora este că viața lui Isus devine vizibilă prin creștin. „Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorârea lui Isus” și „dați la moarte din pricina lui Isus” înseamnă să ai parte într-o măsură mică de loviturile cărora a fost expus Domnul nostru în drumul Său pe pământ. Creștinul care vrea să ducă o viață în temere de Dumnezeu va avea parte într-un fel sau altul de ura lumii și de atacurile lui satan (vezi Ioan 15.18 și 1 Petru 5.8).

Când creștinul este expus acestor atacuri de moarte și vasul de lut se sparge, atunci se vede viața dumnezeiască (pe care nimeni nu o poate distruge). Aceasta este o mărturie cu efecte depline pentru aceia care încă nu au această viață. Pavel vorbește în versetul 12 despre faptul că procesul de sfărâmare în viață s-a vărsat pentru corinteni în viața nouă în Hristos (Ioan 12.24). Crede cineva în Domnul Isus, deoarece El este văzut în viața ta – prin sfărâmarea vasului de lut?

În acest an Dumnezeu va permite să se continue procesul lovirii și sfărâmării în viața ta. S-ar putea să fie schimbări în stilul tău de viață, privește-le ca o parte a creșterii creștine. În vasul

tău de lut este o comoară, care trebuie să devină vizibilă pentru alții.

Tradus de la: [Schätze in irdenen Gefäßen](#)

Titlul original: „Schätze in irdenen Gefäßen“
din *Folge mir nach*, 1/1995, pag. 4-6
www.csv-verlag.de

Traducere: Ion Simionescu